

BALLAROS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Política espanyola

A l'intentar, dimars, al Congrés, el cap del Govern, cercar una fórmula d'avinentsa amb les minories per treure endavant el Projecte de Transports d'En Cierva, sofrí una decepció tan aplastant, que presentà la qüestió de confiança a la Corona, i més tard, al ésser-li ratificada la confiança, suspengué les sessions de Corts.

La lliçó per a En Lacierva ha sigut molt dura, i per a molts esperits inquiets que veien en l'actual ministre de Foment un home excepcional i capaç de transformar Espanya, el desenrotllament de la discussió del Projecte de Transports els haurà fet defallir en els seus entusiasmes pel cacic màxim murcià.

En Cierva és d'esperit activísim, però en tota la seva obra, en tota la seva política, no s'hi endevina ni gota d'idealitat. El Projecte de Transports era una rectificació a la seva estrident campanya contra l'elevació de tarifes; el seu pla de reconstrucció nacional era una garba de tots els projectes, formada sense mètode ni preparació de cap classe.

La formidable crítica i l'assenyat anàlisi que del sospit projecte en feu nostre genial Cambó, significà la mort del projecte, perquè sense estridències, amb lògica i mestriosa competència, feu un estudi dels Transports que En Cierva no podia somniar mai. Prou sortí aquest requerint l'ajut d'En Cambó per a millorar el pla i volguent aprofitar els savis ensenyaments del Mestre, però la evidència del *desastre* portat al Parlament per En Cierva, significà reconeguda per persona tan afecte al

Govern com el Sr. Canals, el que, amb l'anunci d'una esmena, presentà un veritable contraprojecte.

La intervenció d'En Màura significà altra sol·lució concreta que vingué després de la d'En Cambó i que posà el projecte d'En Cierva en situació apuradíssima. En Romanones, de plena disconformitat amb el projecte, entengué que la Hisenda espanyola no podia aplicar aquest pla de Foment.

No obstant els repetits atacs al projecte, En Cierva seguia discutint a tort i a drèt esperant la miraculosa solució, no diguent-li res el vot particular de l'Armifian, en el que proposava ajornar tota discussió fins que el Ministre d'Hisenda presentés un pla financer.

Novament el Nacionalisme català, eminentment constructiu i que porta una preparació plena per assolir la direcció i regisme dels destins de Catalunya i que té coneixement perfecte i cabal dels problemes espanyols, ha brindat en aquesta ocasió, com la que proposà al Govern Nacional que presidí En Maura, per mig de l'aleshores Ministre de Foment senyor Cambó, la solució del problema de ferrocarrils, a quin projecte el Sr. Màura donà llur assentiment i pel qual s'anava al rescat immediat.

Es inútil fer-se il·lusions: En Lacierva no és un polític a la moderna, preparat per a regenerar la caiguda administració pública espanyola; no és home de formació ni d'espiritualitat; és un polític actiu i astut, per qui cap català podria sentir admiració, ni cap espanyol reconeixement per la seva obra.

Recerca de la cultura tradicional de Catalunya

L'*Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya*, després de haver passat ja el cinquè any de sa fundació, es creu en el deure de manifestar públicament son agraïment envers els centenars de col·laboradors que de tots els indrets de les terres catalanes han coadjuvat a la recollida de la cultura tradicional del nostre poble.

Es molt gran la tasca feta durant aquest temps, però és immensa encara la que resta per fer, per recollir els costums, les cançons, les supersticions, rondalles, etc., de tots els pobles que parlen català, per tal d'estudiar científicament els elements ètnics que formen la nostra Catalunya, i en últim extrem per coneixe ben bé l'ànima del nostre poble comparada amb la dels altres pobles que habiten la Península. Aquesta obra de tanta transcendència cal que l'emprenguem amb tota urgència, car malhauradament el tresor de la tradició cada dia minva enfront dels avenços del industrialisme modern. Penseu en el cabal de llegendes que cada vell que's mor se'n emporta, restant perdudes per sempre. El cuplet groller arrecona les delicades cançons populars, les antigues dances acaben de desaparèixer, el vestit típic quasi ja no s'usa en lloc... Uns quants anys més, i una grisor monòtona planarà damunt del nostre poble, i la empresa de salvar el patrimoni tradicional del nostre poble—cosa que avui és difícil, però possible—esdevindrà una tasca desesperada.

Cal, doncs, que tothom, sense distincions, s'aparelli a aquesta

obra, a l'ensemple cultural i patriòtic. Cal que tothom que senti una mica d'amor a les coses de la terra, vingui a col·laborar a la obra de l'*Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya*.

Són ja alguns centenars els que actualment formen el cos de col·laboradors, però cal que siguin molts més si volem que les nostres recerques sien completes, i intentem aplicar mètodes de recerca científica més estrictes. L'ideal fóra que no hi hagués vila ni poblet sense un col·laborador que recollís les costums de aquell lloc i les comunicés a l'*Arxiu*, que així esdevindria el veritable santuari de les tradicions del nostre poble.

Tothom té obligació de complir amb aquest deure cultural i patriòtic, tant més que les coses que demanem de nostres col·laboradors estan a la mà de tothom. Cada u ens podria contar totes les coses tradicionals que ell mateix sapiga, i qui no sapiga res podria recollir lo que els altres saben. Els sacerdots poden comunicar les festes i totes les manifestacions de la vida religiosa del poble; els metges, els secrets inagotables de la medicina popular; els homes de llei, els costums jurídics; pagesos i propietaris rurals, les innombrables pràctiques agrícoles; pescadors i mariners, tots els aspectes de la vida de la gent de mar; les dones poden enviar cançons; els vells, rondalles; els nois, jocs...

Els col·laboradors, ultra les recerques que particularment vulguin emprendre, no han de fer més que contestar els qüestionaris que publica l'*Arxiu*. Tenen dret a assistir a les sessions ordinàries i extraordinàries que celebri l'*Arxiu*, a consultar la biblioteca i a rebre gratuïtament les nostres

publicacions a canvi dels materials que enviïn.

Es prega a tothom que vulgui col·laborar, que s'serveixi escriure a nom del Director de l'*Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya*, Facultat de Filosofia i Lletres, Universitat de Barcelona.

Noces

27 de Juny de 1921

Data memorable i d'agradós recort serà la del passat dilluns, per a les estimades famílies sitgetanes Mirabent—Díaz, les quals han renovat l'amistat per llaços familiars, amb motiu d'haver contret estat matrimonial llurs respectius primogènits: En Gaudenci Mirabent Concabella, — fill del volgut Cabó del Somatent sitgetà, — i l'agraciada i simpatiquíssima senyoreta Serafina Díaz Rosés, filla del nostre apreciat ex-director company i amic En Josep Díaz Blanch.

L'acte va celebrar-se a dos quarts de nou del matí, en el Santuari del Vinet, que, convenientment encatit i enlluminat amb profusió, llua les gales de grans festes, i en quina porta principal esperaren a la comitiva els seus administradors En Joan Arias Vidal i En Isidro Vidal Vidal.

Donà la benedicció als contraients el vicari Mn. Joan Perramón, i actuaren de padrins nostres compatricis En Josep Milà Concabella i En Josep Puig Mestre; celebrant-se seguidament la Santa Missa.

Acabada la cerimònia religiosa; sota un sol verament esplèndid que daurava de faicó enlluernadora els camps de blat on les rosses espigues esperaven que la falç els hi següés la existència per a prodigar el seu fruit a l'humanitat: desposats, familiars i convidats, entre'ls que hi figuraven els administradors del Santuari i hermoses sitgetanes, van traslladar-se a «Terramar», on en la gran terrassa del Restaurant i acariciats per un suau ventitjol que feia encare més agradable la estada en aquell pintoresc lloc, l'amic Olivella va servir-los un apetitós «lunch», obsequi de la família.

Els nuvis surtiren en viatge de nocés a visitar a la Verge patrona de Catalunya, en l'alterós Montserrat; seguint després cap a la hermosa illa de Mallorca.

BALUART DE SITGES els desitja una llarga lluna de mel i felicita cordialment a les seves respectives famílies.

Febrada

Dalt del cim d'una cinglera, deixant els seus desordrenats cabells a mercè de la furiosa ventada, ell esguarda, amb esguard encès i fixe, el fons immens del precipici ple de vaporoses ombres.

Què fer?

Centenars d'idees espurnegen i lluiten dintre el seu cervell. Han parlat ja a la Humanitat En Shakespeare, N' Ibsen, En Bjornson i molts d'altres. Han dit ço que era necessari dir i la Humanitat continua essent la mateixa.

Ell mai s'havia trobat tant endins d'una crisi, com ara. El seu cervell conceptua idees de foc i descentrades; els seus ulls veuen coses que mai havien vist. Desvariaja. I durant el desvari veu a dintre de aquell fons la vida tota. Veu com en el baix de la timba unes flames hi serpente-

gen com produïdes per inflamables líquids i, en mig d'elles, s'hi mou un miserable cos; és el de l'Home en qui la pobresa esperitua l'ha fet erupció deixant-lo ple de esgarrioses defeccions. Veu com les flames creixen fins a eixir per damunt del precipici i, al barrejar-se amb l'aire, se extenen per tot l'espai. Allavors, s'ou estrepitos el xiulet de la ventada; els arbres de les muntanyes cruixen i la flamarada va destruint tot ço que era construït damunt la terra, mentre el món sencer es sacseja amb grandiosa convulsió.

Després d'això, la Humanitat segueix essent la de sempre, segueix essent la mateixa. Es que pod creure, doncs, amb un canvi futur? Es que pod pensar que la vida és quelcom més que perseguir amb dalit el sexe contrari, mentre es camina cap a la fi, cap a la mort?

La febre dura i el desvari creix d'una manera tal, que ell ja no té sota el seu domini ni al seu propi cos. La terra i el cel sorollen; les flames s'han extingit i la foscor ha vingut. Embolcallats amb ombres grises, els intel·lectuals voleien anant pel món a repartir el pa esperitua als pobles. Aquets riuen sorollosament al presenciar la creuada dels savis i, bo i llençant al vent les seves estrepitoses riallades, demanen a crits el pa de farina. I el ressò va transportant, al través de muntanyes i de rius i de ciutats, els crits i les riallades d'aquells pobles quins, no veient el pa de farina, rebutjen el pa esperitua.

Per fi, trobant-se ja a l'extrem d'aquella crisi mai sentida, en mig d'un estrèpit de roques despreses, de ventades furioses i d'arbres esqueixant-se, posant el seu rígid cos en una rara tivantor, feu una grotesca i ferotge riallada a la vegada que llensava furiosament el seu cos al fons de la cinglera.

Si es ve a la vida per aconseguir la mort, perquè, doncs, el viure?...

Pausadament ve la nit amb les seves pal·lides i assossegades ombres. La febre ha passat. La lluna apareix en la pal·lidesa del cel i adreça els seus raigs de silenciosa llum al fons d'aquell abisme. I la naturalesa del paisatge es mostra tan bella i tan suau, tan plena de deliciosa pau, que sembla impossible que tot pertanyi a la residència de l'Home.

MANUEL BORDAS

Traduït de l'esperanto pel seu mateix autor.

Primer accésit al premi d'En Prat de la Riba en els Jocs Florals Esperantistes de Reus (1916).

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 27

Es presidida per l'Alcalde i hi assisteixen els dos Tinents i els regidors Planas Puig, Bosc, Serra, Planas Robert i Martí.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, la Presidència dona compte de que l' distingit patrici D. Gaetà Bori ha fet un donatiu de 250 pessetes per a l'arreglo del bordillo del Passeig Pi i Margall.

S'acorda agrair l'esmentat donatiu i fer-lo constar en acta.

Es dona compte d'haver-se rebut la invitació per a la setena setmana municipal que ha de celebrar-se a Barcelona; acordant-se que hi vagi l'Alcalde.

Es llegeixen els fallos emesos per la Comissió Mixta de Recrutament i que publiquem en altre lloc.

S'aproven els comptes del Dipositari municipal corresponents a l'últim trimestre 1920-21.

Es dona permís, previs els requisits de costum, a la societat Cuadras i Vias,

per a instal·lar un motor elèctric en el seu taller de calçat del carrer de Sant Josep, núm. 13.

En Durán pregunta quan actua la Junta de Sanitat; contestant-li En Julià que té actuació permanent. Aleshores En Joanet Durán anuncia que vol denunciar dues cases.

El mateix regidor denuncia ademés que l'solar existent al final del carrer de Sant Bartomeu és un cau d'escombraries.

Respecte a aquest solar s'acorda concedir al seu propietari un plaç de trenta dies per a que l'tanqui.

En Martí Escala demana es fassi el pregó anunciant que no's permet que'ls goços vaguin sense morrió per la via pública.

La Presidència adverteix que l'tal pregó ja s'ha fet, i que an el gos que no porti morrió se li donarà la «bola».

El mateix regidor demana que l'Arcaldia s'interessi per que'l propietari de una casa del carrer de Bonaire arregli els ferros de la reixa, doncs amb l'estat en que estan perjudiquen el lliure pas dels tranzeunts.

En Durán diu que no és una de sola, sino que són dues, les cases de aquell carrer que's troven en les esmentades males condicions.

La Presidència promet procurar fer per manera de que s'arreglin.

El susdit regidor demana que'ls enteraments es reglamentin, i que'ls del Hospital passin pel camí més curt, i en general tots igual, per a evitar diferències, sempre enutjoses.

Respecte al particular, en definitiva no's queda en res; reconeixent-se que són drets quin exercici es deixa a la voluntat de la família del difunt.

També demana es requereixi an els encarregats de les cases que resten tancades per a que reguin el tros corresponent dels seus carrers, a fi d'evitar que's trovi ple de pols.

En Durán s'hi adhereix; l'Alcalde promet atendre-ho i s'aixeca la sessió.

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el mes de Juny de l'any 1921.

MATRIMONIS

Miquel Carbonell Comas i Filomena Figueras Arnàn; i Gaudenci Mirabent Concabella i Serafina Díaz Rosés.—2.

NAIXEMENTS

Agna Julià Raventós, filla de Leandre i Rosà; Montserrat Almirall Guasch, de Jaume i Maria; Antón Bielsa Pascual, de Antón i Amàlia; Rafel Padrol Mirabent, de Rafel i Salvadora; Josepa Canals de Casacuberta, de Antón M.^a i Josepa; Amàlia Vidal Botella, de Josep i Roser; Joan Rull Vallès, de Joan i Bernarda; Maria Ferré Brú, de Pere i Teresa; Joan Paredes Massaguer, de Andreu i Gerònima; i Miquel Vilà Colomé, de Josep i Josepa.—10.

DEFUNCIONS

Maria Camps Mir, 63 anys, casada, arterio esclerosis; Gaetà Bricullé Vicens, 51, solter, bronconeumònia; Maria Grifó Tapaforats, 74, casada, reblandiment cerebral; M.^a del Carme Ribot Sellés, 36, soltera, bronquitis crònica; i Joan Rull Vallès, 15 dies, enterocolitis.—5.

Notes gramaticals

La parla popular equivoca freqüentment l'us de qualques preposicions. Sovint sentim dir, per ex.: Ho he donat *amb* el Josep. Quan ha de dir-se: Ho he donat *al* Josep.

La primera preposició dona idea de companyia, de concomitància, que rebutja el context de la frase.

La preposició *a* suggereix idea de direcció, terme, que és el sentit que comporta l'acció de donar una cosa a altra persona.

Així cal evitar curosament els defectes, no rars en la llengua parlada, consistents a usar *amb* en lloc de *en* o de *a*. Ex: El vaig veure *amb* una barraca. No m'ho va pas dir *amb* mi; ho va dir *amb* ella. Pensa *amb* mi. Que cal reemplaçar respectivament per: El vaig veure *en* una barraca (lloc, situació i no companyia, puix és absurd de veure un home de bracet amb una barraca). No m'ho va pas dir *a* mi; ho va dir *a* ella (direcció, terme). Pensa *en* mi.

La nina robada

(Acabament)

Va avançar l'any, i de la nina robada ningú se'n recordava.

Quan s'acostaven els dies Sants, després de Carnestoltes, aquells dies que fan olor de farigola, i que les mantellines semblen teixit d'aranya en la llum crua i els ulls de les dones aranyes de devoració, venien a Sitges els millors predicadors catalans.

La mentalitat de Sitges no hauria tolerat mitjanies.

Eren uns frares caputxins, de barbasa grisa, que arribaven a la vila blanca trepitant amb les sandàlies, que empresonaven el peu nu la terra de llum.

Passaven pels carrers clars amb llurs hàbits aspres i simplicíssims, i a l'església parroquial que vigila la immensitat des del mirador de pedra cremada del Baluard en la foscor humida i encesa de llums de la nau, davant els sants immòbils i daurats, i les noies gentilmente reclinades, i els homes de peu dret, deien coses consoladores del cel i coses petites i miserioses del món; movien els cors amb l'evocació de l'esgarriosa Passió del Senyor, i assenyalaven camins de perfecció i desvetllaven consciències.

Després, fins a l'hora de sopar, davant la platja misteriosa en contacte amb el mar de la nit, els grups feien comentaris. L'endemà, en el dia nou de la vida blana, ja els remordiments i els propòsits eren més lluny.

Una tarda, el predicador, movent els braços, que prenién un gest fatigat de ardència franciscana, deia del respecte que es devia a la propietat; que les injustícies humanes eren el premi del cel que les compensava i que, en canvi, lo robat, ni que fos de necessitat imperiosa, i ni que el món no en sabés mai res, Nos tre Senyor un dia el cobraria amb càstig i que mentres hi ha vida hi ha temps de esmena, i que si el robar embruta la consciència, el restituir l'honora...

Aquella nit, mentre sopaven a la casa robada, varen sentir trucar al cancell.

S'havia girat nit de tempesta i el mar tranquil i femení de Sitges, udolava com una fera que es vol desencadenar.

Els seus udols retronien per damunt les cases quietes i estemordides i es perdien en l'eco del ferèstec Garraf.

Quí trucaria a aquella hora?

Potser un naufrag del mar...

El carrer era fosc i passava una hora de por.

La minyona que servia a la taula no gosava obrir.

La senyoreta, més animosa, va dir:

— Ai, timonera! Que has fet mal a ningú? Doncs no tinguís mai por.

Però la minyona tremolava.

— Fuig! fuig! Ja hi aniré jo.

I va obrir la porta amb una revolada que li va eixamplar el pit virginal.

No hi havia ningú. L'entrada semblava una gola de llop.

Va portar fins al carrer la claretat del seu vestit color de rosada. El vent li volgué arrebasar el xal de llana dolça que li amorosia les espatlles.

El carrer era solitari. Ni una ànima es veia enlloc.

Va fer un gest serè d'indiferència que no va veure ningú. Perpendicularment damunt son cap tremolava, viva, petita i xucladora una estrella i el vent omplia tot l'espai de la terra al cel.

Quan anava a entrar a sa casa, en un recó de l'entrada fosca va veure com un parcellet blanc.

Es va ajupir i s'esgarrià.

Havia distingit uns bolquers i una carona rosada amb una llàgrima.

Va creure que era una criatura recent nascuda, abandonada, i la damisella en tota sa figura dolcíssima i madura del amor prèssentit va sentir una brasa de vergonya.

I amb instint maternal la va recollir.

Però va somriure desseguida.

Era la nina robada.

Li va fer un petó molt fort.

En alçar-la en sos braços, la nina, amb la inclinació del cos de porcellana fred, va dir tendrament:

—Ma-mà!

R. SURINACH SENTIES

Descansi en pau la finada, als familiars de la qual i a la Comunitat a que perteneixia transmetem el testimoni de nostra mes sentida condolència.

† A les sis de la tarda reb cristiana sepultura el cadavre de la conveïna donya Maria Grifó Tapafors de Riba, morta ahir, als 74 anys d'edat.

Rebin el seu espòs i fills nostre pèsam.

DIMARS

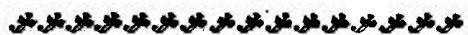
En el cine a l'aire lliure del Prado es projecta la pel·lícula *El palacio de cristal*, quins protagonistes són els prestigiosos actors Maria Jaccobini i Amlet Novelli, la qual és una gran joia cinematogràfica per les bel·leses artístiques que enclou, especialment en paisatges, apart de la bona tasca dels intèrprets. Ha estat molt celebrada, igualment que el Sextet Mozart, que ha executat difícils composicions.

DIMECRES

Amb motiu de la festivitat de Sant Pere, al matí nostra vila s'ha vist molt visitada de vilanovins, que han fet la excursió en barca.

A la tarda, són molts els conveïns que es traslladen a la veïna població de Sant Pere de Ribes, que celebra sa Festa Major, mentres altres presencien el pas dels autos que van i venen de les carreres que es celebren a Barcelona.

Es troba malalt l'il·lustre financier don Josep Marimón Juliachs, al qual desitjem un ràpid i complet restabliment.

Infantesa

A la meva germaneta Maria.

Semblava talment que sorgia l'aurora quan tos ulls obries a la llum del dia; i quin íntim plaer sentia mon ànima aixís que una rialla en tos llavis florí!

Era en altre temps, que t'acaronava i amb petons t'omplia la infantina testa; tu m'ho agraïes amb una moxaina que el cor m'alegrava amb albirs de festa.

Prou deus recordarte de que amb tu jogava amb goig i alegria propis d'infantesa, i que en mos genolls llesta t'enfilaves mentres els dos rèiem plens de placidesa.

Avui, tot allò, resta com un somni, per quant ens separa distància molt llunya; mes, no és pas per sempre: que havem de reviure ho el jorn que jo torni aquí a Catalunya.

JOSEP MASIP

Guantàmo, Abril del 1921.

Noves varies

El diumenge dia 19 s'efectuà l'enterrament del cadavre de l'apreciada conveïna D.ª Maria Camps Mir de Santaló, que morí als 63 anys d'edat, confortada amb els Auxilis de la Iglésia.

Als seus afligits espòs, fills, nets i demés família, transmetem nostre condol.

*

Ha sigut demanada la mà de la simpàtica i bella sitgetana Na Maneleta Lluís Borrell pel jove En Joan Milà Termes.

També altra formosa sitgetana, la gentil Na Maria Poch, ha estat demanada pel jove amic En Josep Milà Guillaumes.

Els donem la enhorabona, la que fem extensiva a les respectives famílies.

*

La mare de nostre amic En Jacinto Santacana Parera deixà d'existir el dijous a la tarda, a Vilafranca del Penadès.

Acompanyem a l'amic i llur família en la pena que els afligeix.

*

El número 3 de la ja popular revista per als nois *La Mainada*, és una nova demostració del bon gust que impera en la confecció del novell setmanari.

Ultra notables il·lustracions de Roqueta, D'Ivori, Tusell, Puig, Escalera i Farré, algunes d'elles tirades a dues tintes, inseureix el següent sumari:

De vuit en vuit, per El Guia Joan.—*El castell encantat*, rondalla de l'Aureli Campmany.—*Una mica de tot*: «La invenció del rellotge».—*Els campanars de Catalunya* (amb sis gravats, reproducció de dibuixos que opten al I Concurs de *La Mainada*).—*Falls de la Història de Catalunya*: «La conquesta de Mallorca», per A. Rovira i Virgili.—II Concurs: *Quina obra bona has fet durant la setmana?* (amb catorze respostes d'altres tants nois).—*Els col·laboradors espontanis* (text i gravats).—III Concurs: *Còm esmerçaries cent pessetes amb set dies?* (amb 12 respostes). *Allò que fa riure els altres nois* (12 gravats reproduint notables historietes de periòdics estrangers).—*Jardinet de Passatemps*.

Acompanya el número el tercer fulletí de la interessant novel·la de J. Lagua Llitas, *En Nap Buf*, detectiu, il·lustrada per J. Serra Massana.

*

Es ven a Barcelona

TORRE-PALAU amb horta, jardins i regadiu abundant; construïda a la moderna, al costat del Park Güell.

Fou acabada en Agost de 1920; amb bona vista panoràmica, regia i sumptuosa, espaiosos salons, calefacció central, bany garatge, electricitat per a alumbrat, força motriu i demés usos domèstics.

Ha costat 48.000 duros i es cedeix per quaranta cinc mil duros.

No se admeten intermitjaris.

Raó: a la Imprempta Social: Santa Madrona, 21.—Vilanova i Geltrú.

Mimos...

— ESCUÉ —

ORIGINALS... EXQUISITS... I AROMÀTICS...

CARAMELOS

versificats de pressa i corrents.

Vegin la mostra:

Els que's casin viuran bé si menjen *Mimos Escué*. Aquell que ja s'ha casat... si no en menja anirà errat.

Un metge tenia la dona sempre trista i malaltosa; sols logrà posar-la bé donant-li *Mimos Escué*.

No obtindrem l'Autonomia ni l'Espanya anirà bé, fins que's mengin cada dia cent mil *Mimos del Escué*.

Unic punt de venda a SITGES:

Confiteria MASSO

La Professora en Parts

Donya Teresa Raventós de Olivella

ha traslladat son domicili al carrer de

Sant Bartomeu, 14, pral.

— SITGES —

Lo que participa a sa distingida clientela i al públic en general.

Casa amoblada per llogar

— 3, Sant Bartomeu, 3 —

amb baixos i dos pisos, cinc dormitoris, varies dependències; de confort modern.

Donarà rahó En RAFEL FONT

«Apotecaria Sitgetana»:

Carrer de la Illa de Cuba, n.º 2.

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DD HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES, PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Calle Gigantes, 2, 1.º - Barcelona

VILLANUEVA: Calle Correo, 24, de diez a doce los jueves y domingos.

ES VEN la casa

composta de baixos i dos pisos situada a la Plaça de l'Indústria, 4

Raó: Joan Ferret, S. Bartomeu, 19.

GLORIA

de TURRÓ de XIXONA (patentat)
creació de la casa MIRA IBÁÑEZ i FILLS de Xixona (Alacant)

Exquisit GELAT

GELAT GLORIA és el preferit de les persones de bon gust que'ls interressi saber lo que prenen al demanar un gelat. **¡Es l'únic que no pod sofisticarse!**

DEMANEULO en Cafés, Bars, Horxateries, Restaurants, Hotels i Balnearis ben assortits.

Per a cases particulars la Confiteria JOSEP MASSO de Sitges expèn GLORIA de Turró de Xixona. Es de molt fàcil preparació.

Fàbrica MOSAICSANTON PAGÈS I C.^a

SITGES

Grandioses existències

Força varietat en artístics dibuixos
d'exquísida novetatExit creixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3
SITGES**Yoghourt Natural DANONE**

— MAYA BÚLGARA —

Con el Yoghourt Natural Danone traemos el verdadero yoghurt búlgaro.

Nuestro yoghurt es el elaborado por especialista según los procedimientos naturales e higiénicos tradicionales en Oriente, y posee en grado superlativo propiedades alimenticias, desinfectantes terapéuticas reconstituyentes y de longevidad, resultando de grandísima eficacia contra las enfermedades del aparato digestivo (estómago, hígado e intestinos) anemia, decaimiento, abarcando además su campo de acción casi todas las enfermedades. Es por lo que es recomendado por los médicos de Barcelona.

Certificados del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona y de varios eminentes Doctores de esta capital se hallan siempre a disposición del público.

Sepúlveda, 183 - CENTRAL - Teléfono 5197 A

Carme, 25; Petritxol, 13; Sant Pau, 5; Sant Pau, 21; Comte Assalt, 9; Ronda Sant Pau, 4; Corts, 426; Villarroel, 7; Rbla. Canaletes, 1; Aribau, 13; Sigle; Comerç, 23; Aribau, 73; Aribau, 135; Salmerón, 162; Balmes, 149; Universitat, 131; Mallorca, 249; Mallorca, 321; Aragó, 325; Girona, 68; Clarís, 49; Alta Sant Pere, 76; Escudillers, 56.

y principales Farmacias; entre ellas:

Dr. Massó Arumí: Rmbla. Canaletes, 1; Dr O. Capella: Lauria, 12 y 17; Dr. E. Ferrer: Ronda S. Pedro, 2; Dr. M. Llenas: Muntaner, 393 S.G.; A. Esquerdo: Consejo de Ciento 314

BADALONA: Farmacia del Dr. JUAN SURROCA: Calle del Mar, 76.

SITGES : Farmacia de J. FERRET ROBERT i Parelladas, 1**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA**Camiseria y Corbateria**

32, BOQUERIA, 32

• **BARCELONA** •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida**Dr. M. Farrán**

Cirujía-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

DISPONIBLE**Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes**

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— **SITGES** —

Telefons 338 i 39